

МАРКО ГАНЧЕВ
КАК СЕ ПРАВИ КАПАИ ЗА
ХОРА

chitanka.info

— Ще ти кажа как се прави капан за хора, обаче няма да обаждаш на никого.

— Няма, Панчо — обещах му. — Но се сещам. Взема се една мотика... (Панчо бе помъкнал мотиката на баба си.)

— Не — поклати глава Панчо. — Взема се една пътека в градината. После мотика. Изкопава се яма...

— А после се взема един човек, който да падне вътре.

— Човекът се взема най-напред. Аз съм взел за тая цел братовчедката Вики. Оставил съм я временно в стаята да играе на кубчета, докато изкопая капана. Тоя вестник днешен ли е? Дай ми го.

— Не виждаш ли, че го чета. Иди вземи някой стар.

— Няма да стане хубав капан със стар вестник. Хайде, прочети го набързо, докато изкопая ямата.

Правех се, че чета, и наблюдавах работата на Панчо. Стори ми се, че лудорията не ще е опасна. Ямката не беше много дълбока, когато той обяви, че е готова. Сложи отгоре няколко тънки пръчки и ми поиска вестника. Застла го върху пръчките и го засипа с пръст. Малко суха трева, малко зелени листа, и капанът бе замаскиран.

— Не е ли плитък и тесен, Панчо?

— Това е капан за един крак — отвърна Панчо. — Не е вълча яма. Човек за човека не е вълк, а брат. Важното е да се посмеем, когато вътре скочи Вики.

Прибрах се да си гледам работата и забравих за капана. По едно време чух писъците на Вики и се упрекнах, че не съм предотвратил тая Панчова беля. Изтичах, но какво да видя: Вики се смее пронизително, а Панчо си отърсва крачола от пръстта. Влязъл в собствения си капан.

— Забравих бе, тате. Мога ли дял ден да помня, че на пътеката има капан?

— Щом си решил да ставаш поставяч на капани, трябва все това да ти е в ума. Инак сам влизаш вътре. Явно не е професия за тебе.

— Ех, чак професия. Аз съм любител, както ти си любител-шофьор.

— Хитлата свлака с двата клака! — подскачаше от радост Вики, която бе доста по-малка от Панчо, но и доста голяма, за да се сети кой е трябвало да падне в капана.

— Не видя ли, че беше само с единия крак ма? По-напред се научи да казваш „р“, пък тогава си служи с поговор-р-рки.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.